

[Inger Merete Nordentoft.]

sket er, og på så vigtige og afgørende punkter, men der er alligevel ting i det foreliggende lovforslag, som vi er tilfredse med og gerne vil medvirke til at få gennemført.

Det forekommer os heldigt, at der bliver gennemført en definition af, hvad der forstås ved lægemidler, og ministeren giver allerede selv det første bevis på, at det er vigtigt, at denne definition bliver ganske utvetydig. I bemærkningerne til § 1 står der, at

„til lægemidler henregnes *ikke* tilskud til menneskers og dyrs normale ernæring, forsåvidt de ikke tilsigter behandling eller forebyggelse af sygdomme eller sygdomssymptomer.“

Alligevel har den højtærede minister ved sin afgørelse af 3. november 1952 inddraget vitaminerne under lægemidler ved at fastsætte, at de kun må forhandles på apoteker.

Når ministeren i sin fremsættelsestale begrundet dette med, at jo større handel man tilfører apotekerne, jo billigere vil disse kunne udføre deres funktioner, lyder dette meget bestikkende, men det vil i virkeligheden sige, at ministeren pålægger vitaminforbrugerne en indirekte skat for på den måde at billiggøre apoteksdriften. Vitaminforbrugerne vil ofte være de børnerige familier, der altså skal bære denne ekstra byrde, og dette forekommer os ganske urimeligt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede minister at ændre sin afgørelse af 3. november i fjor, til gavn for de børnerige familier.

Jeg forstår derimod ministerens bemærkninger om afmagringstabletter således, at vi i fremtiden vil kunne blive fri for at se disse sidestore reklamer for ganske virningsløse præparater, som kun er egnede til at narre penge ud af lommen på folk, og som jeg længe har betragtet som en skamplet for vort land. Derfor hilser jeg med stor tilfredshed, at definitionen af lægemidler er angivet således, at man i fremtiden vil kunne inddrage afmagringsmidler under lægemidler og følgelig få indført forbud mod reklamering.

De personelle bestemmelser og betegnelser kan vi ikke have noget at erindre imod, men jeg vil ikke unnlade at gøre opmærksom på, hvad mit parti har fremhævet i alle lignende tilfælde. Vi mener, det er forkert at anvende reglerne for statstjenestemænd på personale ved apotekerne, således

at der bliver en forskelspensionering for forsørgere og ikke-forsørgere, og jeg vil derfor henstille til ministeren at ændre sit forslag vedrørende § 55.

Der er i øjeblikket hos apotekerne en vis tendens til at inddrage salg af en masse andre varer, og det forekommer mig, at lovforslaget støtter denne tendens. Jeg vil allerede på dette tidspunkt advare imod, at de danske apoteker bliver omdannet til en slags drugstores i lighed med de amerikanske apoteker. Jeg tror, det vil være imod, hvad befolkningen ønsker af apotekerne — selvom der står, at det er befolkningen, der ønsker at få henlagt salg af andre ting til apotekerne.

Hvad angår apotekerfonden vil jeg henstille, at man for det første for fremtiden i forslaget til finansloven giver en nøjere opstilling af fondens midler, således at det er muligt at se, hvor meget af fondens midler der står som lån i apoteker og til apotekerne. Det har jeg ikke kunnet se for indeværende år. Tilskuddet til apotekerne er opgjort, men ikke lånemassen. Det er jo store indtægter, der er kommet ind i fonden i år, og det tyder på, at det er muligt at sælge lægemidler billigere, end de bliver solgt i øjeblikket.

Vi er selvfølgelig tilfredse med bestemmelsen om, at prisen på livsvigtige lægemidler kan nedsættes, og at det samme gælder prisen på særlig betydningsfulde lægemidler, men vi ville finde, at en større kontrol med prisansættelsen på lægemidler ville være gavnlige, således at der ikke kom de store fortjenester.

Så er der det store stridsspørgsmål om de medicinske specialiteter. Der er det ejendommeligt at se, at Industrirådet og også ministerierne foreslår en uvildig økonomisk undersøgelse af apotekernes forhold. Vi er interesserede i en sådan uvildig økonomisk undersøgelse af såvel apotekernes som medicinalfabrikkerens forhold, således at man kan komme til bunds i det spørgsmål, om det ikke er muligt at sælge forsvarlige lægemidler til en billigere pris, end det i øjeblikket sker.

Det var de paragraffer, jeg i første række ønskede at knytte bemærkninger til. Så vil jeg gerne komme med nogle principielle bemærkninger.

Det er mit partis mening, at fremstillingen af lægemidler må være en statsopgave. Det er ligeledes vor mening, at apotekerne må være stillet sådan, at de har forsvarlige labo-